

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

w sprawie z wniosku **R. D.**

o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 12 stycznia 2012 r.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,

w dniu 4 kwietnia 2013 r.

zażalenia R. D. na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego z dnia 19 lutego 2013 r. , o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530§ 3 k.p.k. w zw. z art. 545§1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodnicząca II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego odmówiła przyjęcia wniosku skazanego R. D. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 12 stycznia 2012 r., utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego z dnia 18 sierpnia 2010 r., albowiem skazany wezwany do usunięcia braków formalnych pisma nie zastosował się do wezwania.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył skazany podnosząc, że usunął brak formalny swojego wniosku o wznowienie postępowania, składając taki wniosek sporządzony i podpisany przez jego obrońcę z wyboru adwokata M. H.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia, uznanie, że złożony przez niego wniosek o wznowienie postępowania spełnia warunki formalne, przyjęcie tegoż wniosku i wydanie postanowienia w przedmiocie zawieszenia wykonania kary orzeczonej wobec niego wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 18 sierpnia 2010 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z akt sprawy skazany R. D. ponownie złożył wniosek o wznowienie postępowania obejmujący prawomocny wyrok Sądu Okręgowego z dnia 12 stycznia 2012 r., utrzymujący w mocy wyrok Sądu Rejonowego z dnia 18 sierpnia 2010 r. Pierwszy tego rodzaju wniosek został zarejestrowany II Wydziale Karnym Sądu Apelacyjnego pod sygn. II AKo .../12. Zarządzeniem z dnia 15 maja 2012 r. wyznaczono skazanemu obrońcę z urzędu w osobie adw. M. J. w celu zbadania przez nią podstaw wznowienia postępowania (k. 5730). W dniu 18 czerwca 2012 obrońca złożyła opinię prawną o braku podstaw do wystąpienia z wnioskiem o wznowienie postępowania, należycie motywując swoje stanowisko (k.5471 – 5748).

W związku z tym zarządzeniem z dnia 23 lipca 2012 roku odmówiono przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania wobec nieusunięcia braków formalnych pisma i decyzja ta uprawomocniła się bez kontroli instancyjnej (k.5871).

W kolejnym postępowaniu toczącym się w sprawie z wniosku R. D. o wznowienie postępowania, obejmującego te same zagadnienia faktyczne i prawne, zarejestrowanego pod sygn. II AKo .../13, zarządzeniem z dnia 25 stycznia 2013 r. wezwano skazanego do złożenia wniosku sporządzonego i podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego, jednocześnie odmówiono mu wyznaczenia obrońcy z urzędu w celu zbadania podstaw wznowienia postępowania, wobec faktu, że uprzednio wyznaczony z urzędu adwokat, stosownie do treści art. 84 § 3 k.p.k., przedstawił opinię prawną tyczącą wznowienia postępowania. W dniu 13 lutego 2013 r. R. D. przesłał do Sądu Apelacyjnego wniosek o wznowienie postępowania, który został podpisany przez skazanego i jego adwokata M. H. (k. 88 - pełnomocnictwo).

W tym miejscu należy przypomnieć, że z treści art. 545 § 2 k.p.k. wynika, iż wniosek o wznowienie postępowania (o ile nie pochodzi od prokuratora) jest objęty

przymusem adwokacko - radcowskim. Oznacza to bezwzględny obowiązek nie tylko podpisania ale i sporządzenia tego pisma procesowego przez adwokata lub radcę prawnego. Dlatego braku tego nie konwaliduje fakt, że obrońca podpisuje lub w inny sposób akceptuje wniosek, który uprzednio sporządził skazany (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1982 r., sygn. III KZ 126/82, OSNKW 1983/1/13).

Taka sytuacja wystąpiła w sprawie niniejszej albowiem przesłany przez skazanego wniosek o wznowienie postępowania został opatrzony datą 8 lutego 2012 r. Zatem, sporządzono go przed wezwaniem R. D. w tym postępowaniu do usunięcia braku formalnego wniosku. Nadto był on identyczny w układzie graficznym, oznaczeniu daty jego sporządzenia i treści (k.103 - 105), z osobistym wnioskiem skazanego o wznowienie postępowania, który zainicjował postępowanie w tym przedmiocie, w zakończonej już sprawie II AKo .../12 (k.5657- 5659). Oznacza to, że adwokat ograniczył się jedynie do podpisania wniosku o wznowienie postępowania, który prawie rok wcześniej, jako osobisty, złożył w tej sprawie skazany.

Z powyższego wynika, że wnioskodawca, po jego prawidłowym wezwaniu do usunięcia w terminie 7 dni braku formalnego wniosku, w sposób właściwy nie wykonał tej czynności w określonym terminie, ponieważ złożony wniosek o wznowienie postępowania nie realizuje wymogu jego osobistego sporządzenia przez adwokata. Dlatego też zasadność zaskarżonego zarządzenia nie budzi zastrzeżeń.

Warto zaznaczyć, że ta sytuacja procesowa nie przekreśla możliwości złożenia przez R. D. ponownego wniosku o wznowienie postępowania, o ile zostanie on sporządzony i podpisany przez adwokata lub radcę prawnego i będzie odpowiadał rygorom wskazanym między innymi w art. 540 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.